

Et godt skænderi

Kapitel 1

- Karla:** Heinz, hvorfor bliver du egentlig så let sur?
- Heinz:** Det ved jeg ikke. Nogle gange er det svært at lade være.
- Karla:** Kan du ikke bare sige pyt, og så går det over?
- Heinz:** Det er da dumt.
- Karla:** Måske virker det. Prøv nu bare.
- Heinz:** Man kan da ikke sige pyt, når man er ved at eksplodere af raseri!
- Karla:** Heinz, Heinz, Heinz. Jeg har glædet mig helt vildt til at lege jungle.
- Heinz:** Også mig. Og ved du hvad? Min mor har lovet at lave falafler.
- Karla:** Genialt!

Kapitel 2

- Heinz:** Okay, pas på mig, jeg kommer her! Okay og så sagde vi, vi stak fra flyvæglen.
- Karla:** Og blev megaberømmede.
- Heinz:** Ja, men så kom der en meteor og lavede jordskælv i hele verden.
- Karla:** Vil du egentlig høre mit Tarzan-brøl?
- Heinz:** Det vil jeg da gerne.
- Karla:** oouuuh oouuuh ouuhh
- Heinz' mor:** ...
- Karla:** Er det din mor?
- Heinz:** Ja. Kom, vi skal lige sige hej.

Karla: Men hvorfor råber hun sådan?

Heinz: Nå, det gør hun altid.

Kapitel 3

Heinz: Hej, mor. Det her er Karla.

Heinz' mor: ...

Karla: Hvad?

Heinz' mor: ...

Heinz: Yaah! Tak, mor.

Heinz' mor: ...

Karla: Er hun sur?

Heinz: Nej, overhovedet ikke. Hun kan godt lide dig.

Karla: Okay.

Heinz' far: ...

Heinz' mor: ...

Karla: Tusind tak.

Heinz: Tak, mor. Det er jordbærsaft. Mor laver det selv.

Karla: Nå, lækkert.

Heinz' far: ...

Karla: Åh, solbærmuffins! Uhm! Den er virkelig lækker, Heinz' far.

Heinz' far: ...

Heinz: Min far elsker at bage. Han har vundet en bage-konkurrence i fjernsynet.

Heinz' far: ...

Karla: Hvor sejt!

Heinz' far: ...

Karla: Sikke nogle skøre forældre du har.

Heinz: Kom nu. Vi skal lege gemmeleg.

Karla: Tusind tak for saft, Heinz' mor og far.

Kapitel 4

Heinz: Fem, seks, syv, otte - ni, ti. Nu kommer jeg! Fundet.

Karla: Øv altså.

Karla: Otte, ni, ti. Her kommer jeg! Kuk-kuk. Giv lyd. Ej altså. Hey.

Heinz: Du er genial, Karla.

Karla: Så sagde vi, at du var aben og sover oppe i træerne og så var jeg Tarzan.

Heinz: Nej: Jeg vil være Tarzan!

Karla: Nu er jeg altså Tarzan. Det har jeg selv aftalt.

Heinz: Det er mig, der er drengen!

Karla: Og hvad så? Du er en tomat.

Heinz: Du er en kylling!

Karla: Men jeg er gæsten, så jeg bestemmer.

Heinz: Men jeg bor her!

Karla: Så gider jeg slet ikke være med.

Kapitel 5

Heinz: Hvad? Øh ... hvorfor gik du?

Karla: Fordi du vil bestemme alting.

Heinz: Men vi var i gang med at skændes.

Karla: Ja, nemlig. Og det var overhovedet ikke sjovt.

Heinz: Synes du slet ikke, det er hyggeligt at skændes?

Karla: Næ. Gør du det?

Heinz: Ja, jeg elsker det.

Karla: Hvorfor?

Heinz: Fordi bagefter er det altid rigtig hyggeligt - for så bliver man gode venner igen.

Karla: Nå.

Heinz: Og min far siger altid, at når vreden kommer ud, så kan glæden flytte ind.

Karla: Sådan har jeg bare slet ikke tænkt på det.

Kapitel 6

Heinz' far: ...

Heinz: Juhu! Falafler!

Karla: Jubii!

Heinz: Far? Karla og jeg var midt i et rigtig godt skænderi. Må vi ikke lige gøre det færdigt? Vil du starte, Karla?

Karla: Øhm, okay. Jamen, hvor kom jeg fra? Nå jo. Jeg vil være Tarzan!

Heinz: Nej, det vil jeg! Så er det sagt!

Karla: Nej, for jeg har sagt det først!

Heinz: Min mor og far spørger, om de må være med. De er rigtig gode til det, og det bliver megahyggefuldt bagefter.

Karla: Men ... det må de altså ikke!

Heinz: Du bestemmer ikke over min far og mor!

Karla: Jo, og jeg vil ikke have jeres klamme falafler!

Heinz: Du skal ikke sige grimme ting om maden!

Alle: Aaarrgggh.

Heinz: Du må godt være Tarzan.

Karla: Det må du også gerne.

Heinz: Vi kan også bare skiftes.

Karla: Det er de bedste falafler nogensinde.

Heinz: Er det ikke bare hyggeligt?

Karla: Jo. Det er ikke så dumt at blive rigtig gal i skralden. Bare en gang imellem.

Heinz: Nej, det er bare det allerbedste.

Karla: Ja.